

[Hendriksen.]

behandlingen gennemførte Ændring fra 75 til 100 Aar.

Vi har altsaa i det hele tiltraadt Lovforslaget, som det nu foreligger, og derfor finder jeg for mit Vedkommende ikke nogen Anledning til at opholde mig yderligere ved Enkeltheder, men jeg ser gerne, at Forslaget underkastes en meget kort — jeg understreger: en meget kort Udvalgsbehandling, for at vi kan faa et enkelt Spørgsmaal, der bedst egner sig for Udvalgsbehandling, klarlagt.

Axel Christensen: Dette Lovforslag, som der er opnaaet Enighed om i det andet høje Ting, og som ogsaa har mødt lutter Velvilje her i Dag, er saa omfattende, at der skal et indgaaende Studium til, for at man kan faa Klarhed over alle de Forhold, som Lovforslaget faktisk faar Indvirkning paa. Forarbejderne til en Revision af den gamle Lov af 1889 har krævet et meget indgaaende Arbejde, og den store Udvikling, som er foregaaet paa Byggeriets Omraade og ved Byens Vækst, har jo bidraget til, at en ny Lovgivning paa dette Omraade uden Tvivl er i høj Grad paa krævet. Naar imidlertid Lovforslaget er udarbejdet med al den sagkyndige Bistand, som Københavns Kommunalbestyrelse og Indenrigsministeriet har til Raadighed, og naar man ved en grundig Behandling i Folketinget har indføjet de Ændringer, som man har fundet rigtige, saa kan jeg afstaa fra i Almindelighed at komme ind paa de forskellige Spørgsmaal og de forskellige Paragraffer, som Lovforslaget indeholder. Jeg har ved den Gennemgang, som jeg har foretaget af Lovforslaget, fundet det baade praktisk og fornuftigt affattet.

Jeg vil gerne fremhæve et enkelt Omraade, hvor Loven ogsaa vil bidrage til at ordne Forholdene ud i Fremtiden. Jeg tænker her paa den Tidsbegrænsning, der sættes for, hvor længe en Bygning kan blive staaende, hvis den ikke holdes i tidssvarende Orden. Derved bidrager man til, at nye Slumkvarterer ikke rejser sig igen, og naar Grænsen nu sættes til 100 Aar, ikke alene for ny, men ogsaa for ældre Bebyggelse, vil dette uden Tvivl bidrage til at skabe sunde og gode Boliger i Fremtiden.

Der er en enkelt Ting, som jeg gerne vil spørge den højtærede Indenrigsminister om. Det er om Forholdet med Hensyn til eventuelle Dispensationer. Jeg forudsætter, at der i de Kvarterer, som i Fremtiden bliver forbeholdt selve Boligbyggeriet, findes en Del Bygninger, som anvendes til andre

Formaal, f. Eks. til industrielle Virksomheder og til Værksteder. Det vilde være i højeste Grad ubehageligt, hvis en eventuel Udvidelse af saadanne Virksomheder ikke kunde finde Sted, fordi de ligger inden for en Zone, som er forbeholdt Boligbyggeriet. En meget streng Overholdelse af Reglerne vilde jo medføre, at en saadan Virksomhed, som stod over for en Udvidelse, maatte flytte, og det kunde maaske for den enkelte betyde saa store Bekostninger, at det faktisk blev uoverkommeligt. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om Ministeren ikke vil fremsætte en Udtalelse om, hvorledes man i Almindelighed vil stille sig over for at give Dispensation i saadanne Tilfælde. Jeg vil gerne understrege, at jeg i denne Forbindelse kun tænker paa Udvidelsen af allerede bestaaende Virksomheder.

I øvrigt vil jeg paa mit Partis Vegne med Glæde medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Vi kan med saa meget større Tilfredshed gøre det, som vi er klar over, at man her i Hovedstaden gerne ønsker Forslaget vedtaget, og fordi vi finder, at Lovforslaget fremmer mange gode Formaal. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale en velvillig og hurtig Behandling af Lovforslaget her i Tinget.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg takker de ærede Ordførere for den overordentlig velvillige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet ogsaa i det høje Landsting.

Jeg forstaaer meget vel den Udtalelse, som den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe) fremkom med om, at man under normale Forhold ogsaa her i Landstinget kunde have Lyst til at gennemgaa Lovforslaget nøjere, end der nu er Tid til, hvis det skal kunne blive til Lov i denne Samling. Man kan maaske endda sige, at den københavnske Byggelovgivning fra gammel Tid har været en Slags Domæne for Landstinget; samtlige københavnske Byggelove og Ændringer i disse fra 1854 til nu har været fremsat her i Landstinget og har været underkastet den længste Behandling her i Tinget. Men jeg tror dog ikke, nogen vil kunne beskylde det høje Landsting for at begaa noget letsindigt ved at give dette Lovforslag Tilslutning nu, idet jeg kan sige, at der sjælden i det høje Ting behandles et Lovforslag, der er forberedt og behandlet og gennembrøftet saa grundigt som det foreliggende Lovforslag. Jeg skal ganske se bort fra, at de for dette Lovforslag til Grund liggende Tanker og Principper faktisk har